

V sobotu 27. října jsme jeli vlakem na výlet do Pardubic – na výstavu malíře Antonína Chittussiho. Po dlouhém čase nám výjimečně nepřálo počasí. Pršelo a tak jsme vynechali plánovanou procházku Polabinami, kolem zámku i po valech a z nádraží rovnou mířili na Perštýnské náměstí do Domu U Jonáše, kde byla výstava obrazů. Přesto jsme si alespoň na náměstí u malebných domů připomněli perštýnskou historii města.

Výstava samotná zahrnuje řadu malířových obrazů doplněných několika obrazy známých malířů, na které právě Chittussi zapůsobil, a to např. Zdenky Braunerové, Kavána, Antonína Slavíčka, Lebedy. On sám byl vlastně náš krajan – východoch. V roce 1847 se narodil v Ronově n. Doubravou. Jeho otec – obchodník – byl synem Itala, kupce z Ferrary, který se sem dostal v napoleonských dobách. I Antonín měl převzít obchod, ale jeho výrazné nadání ho přivedlo ke studiu umění v Praze,

Mnichově a Vídní. Jeho tvorbu i umělecký vývoj pak ovlivňoval i častý pobyt ve Francii, především v Paříži. A jeho srdeční záležitostí kromě toho byl právě rodný Ronov a jeho okolí a pak ještě Praha. A tak tady U Jonáše byly obrazy ze všech těchto míst – z Prahy a okolí, od řeky Doubravy, a francouzských řek, Paříže a okolí, ale i od jihočeských rybníků.

V prosinci letošního roku uplyne 165 let od malířova narození. On – jako osmnáctiletý – odjel do Prahy původně studovat na technice, ale po dvou letech nastoupil na pražskou Akademii výtvarných umění. Tam v té době studovali také Mikoláš Aleš, Jakub Schikaneder, Josef Tulka, Josef Václav Myslbek, František Ženíšek.

Po studentských protestech a následném vyšetřování opustil právě s Mikolášem Alšem školu. Začal pracovat jako ilustrátor různých časopisů, hlavně časopisu Česká včela. Brzy se dostal do vlasteneckých společenských a uměleckých kruhů. Seznámil se také s rodinou advokáta a poslance JUDr. Františka Augusta Braunera a jeho ženy Augusty Braunerové, amatérské malířky a mecenášky umění. Spřátelil se hlavně s jejich dcerou Zdenkou Braunerovou, pozdější malířkou. To ona byla iniciátorkou jeho

malířského zaměření na nové pojetí malby a díky ní se seznámil s existencí slavné francouzské krajinářské školy zvané Barbizonská škola. Začlenil se mezi umělce této školy, impresionistou se však nestal, ani o to neusiloval. Mezi ním a Zdenkou došlo k citovému sblížení, ale přestože si Chittussi přál sňatek, ona si představovala volnější vztah, protože se chtěla plně věnovat výtvarné činnosti.

Malířská tvorba Chittussiho prošla vývojem od historické malby, od portrétů a žánrových námětů až ke krajinářství. Básník Jaroslav Vrchlický napsal na jeho obrazy dva sonety.

Rozhodujícím momentem v jeho životě byla okupace Bosny a Hercegoviny, které se musel jako záložník zúčastnit. Ukrutností, které tam viděl, ovlivnily jeho názor na válku, uspořádání společnosti a na obecnou morálku. Ale i tam se snažil alespoň trochu tvořit.

Po návratu pobýval znovu ve Francii. Splnil si přání – namalovat rozměrný obraz a na něm zobrazit českou krajinu. V roce 1882 vytvořil téměř dvoumetrové plátno „Z Českomoravské vysočiny“, obeslal jím pařížský Salon a získal tam uznání.

Velkým jeho úspěchem bylo vystavení dalšího jeho obrazu v Salonu – „Údolí Doubravky za soumraku“. To bylo v roce 1886. Ale už v příštím roce se u něho projevil zdravotní problém. Snažil se je překonávat prací. Ještě v roce 1889 namaloval svůj největší obraz „Pohled na Prahu od Strahova“. Plánoval ještě velká panorama Paříže a Říma, ale to už u něho propukla tuberkulóza, na kterou v květnu 1891 zemřel. Bylo mu jen necelých 44 let. Je pohřben na Vyšehradském hřbitově. Byl to významný představitel novodobého českého umění, krajinář, prostě pozoruhodná osobnost našeho kraje.

My jsme čtrnáct dní nato jeli osobními auty do nám už dobře známé vesničky Rostejn – na chalupu Antonín. Už jsme tu předtím byli dvakrát. Nejprve v létě na pobytu, dotovaném fondem

AVAST a v září na ochotnickém divadelním představení, pořádaném Mgr. Čmelíkem a jeho přáteli. A pan Čmelík nám zajistil od tohoto fondu i sponzorování našeho jiného zářijového výletu – do Kutné Hory.

Tentokrát jsme sem byli pozváni na „Opožděný Helouvin“. Hlavním organizátorem této akce byl zase náš známý Mgr. Miroslav Čmelík a už to nám slibovalo, že akce bude pěkná. A nebyli jsme zklamáni.

Tato další akce měla jiného sponzora – akciovou společnost ČEPS (společnost zajišťující provozování a rozvoj přenosové soustavy pro přenos elektřiny). Bylo tu pro nás i pro další

návštěvníky připraveno výborné občerstvení – grilované speciality, palačinky, beleše aj. Naučili jsme se tady i jak se ty beleše – trochu jiné bramborové placky s povídly a mákem – dělají. I o zábavu bylo dobře postaráno. A tak pak bylo všude v chalupě vidět, jak účastníci, bez ohledu na věk, se zaujetím luští tajenky, kvízy a různé hlavolamy. Byly tady ale k dispozici i různé hry, jako třeba fotbálek, biliárek, nebo pingpong, v jednom prostoru i promítání filmu. A my všichni jsme se na závěr shodli na tom, že dobrá parta a hlavně celé to přátelské prostředí způsobilo, že jsme měli zase jeden příjemný den.

M.B., Klub českých turistů Slatiňany

ZÁJEMCŮM S RADOSTÍ
POŽEHNÁ JEJICH VLASTNÍ
ADVĚTNÍ VĚNEC MÍSTNÍ
FARÁŘ P. ŠTEFAN BRINDA

Srdečně Vás zveme na

ADVĚTNÍ BENEFIČNÍ KONCERT

V kostele sv. Martina ve Slatiňanech

V neděli 2.12., v 15.00 hod.

Účinkují:

Iva Jelínková-Ryzová – soprán

Jiří Pavliš – basbaryton

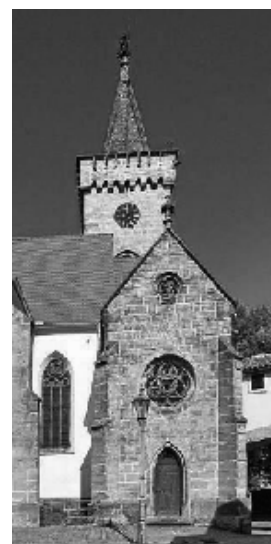
Jitka Šottová – housle

Tereza Kučerová – hoboj

Chrámový sbor Slatiňany – pod vedením J. Doušové

Jiřina Doušová – varhany

Po koncertě jste srdečně zváni na malé posezení
na faru.

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ.

VÝTĚŽEK KONCERTU BUDE
VĚNOVÁN NA OPRAVU
KOSTELNÍCH VARHAN

Oddíl volejbalu SK Spartak Slatiňany

pořádá

19. ročník Předvánočního turnaje mužů a žen

*v sobotu 15.prosince 2012 v 9.00 hodin
ve sportovní hale ve Slatiňanech*

